

NUMMER 9

[NYHEDER](#)
[ANMELDELSER](#)
[INTERVIEWS](#)
[FEATURES](#)
[PODCAST](#)
[SERIER](#)
[BLOGS](#)
[KONTAKT](#)

Fremadskuende nostalgi

26. november 2018 af [Morten Tjalve](#)

Q 1

**SPLINT & CO. SLÅR
GÆKKEN LØS + HÅBETS
TID, FØRSTE DEL: EN
DÅRLIG BEGYNDELSE**

999999

Fabien Vehlmann: Forfatter

Yoann: Tegner

Emile Bravo: Tegner og forfatter

Forlag: Cobolt

Form: 48 og 88 sider i farver og indbundet.

Vejl. pris: 178 og 298 kroner.

Udgivelsesår: 2018

Udgivelsesland: Danmark

usolgte eksemplarer af bladet”, der gør Vakse Viggos legendariske tegneseriehule til skamme. Det er en sjov og helt sikkert også både nørdet og delvist indforstået historie om Spirou-forlaget. Rigtig nostalgisk bliver det også, når der to gange kommer historier, der består af ren tekst med enkelte illustrationer til. Dette er i tråd med seriens historie, hvor jeg på stående fod kan huske, at Franquin og Fournier har gjort det samme. I modsætning til deres lidt bovlamme historier, så er i hvert fald den første af historierne i *Slår gækken løs* faktisk ganske morsom.

Splint & Co. er aktuel med album 56 i hovedserien og et granvoksent bind af Emile Bravo uden for serien. Pudsigt nok er begge album ret tilbageskuende, men forsøger på hver deres måde at holde sig aktuelle.

Splint & Co. slår gækken løs, album nr. 56 i hovedserien, samler otte korte historier, der gennem en længere årrække er blevet trykt i Spirou-bladet. Selv om jeg aldrig bliver nogen stor fan af hverken tegner Yoann eller forfatter Fabien Vehlmanns bud på *Splint og Co.*, så leverer de alligevel en række overraskende udmærkede historier, der rummer det fællestræk, at de på forskellig vis hylder seriens lange levetid. Det sker enten direkte, når bladets 75-års jubilæum skal fejres, hvilket bringer Splint ned i ”lageret for

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

Q Bjarne Hansen til [Muterede spejdere og splatter for børn](#)

Q Lars Vikjær Kramhøft til [Muterede spejdere og splatter for børn](#)

Q thomas t til [Claus Deleuran prisen: de nominerede](#)

Q Kristian Bang Larsen til [Claus Deleuran prisen: de nominerede](#)

Q Michael Lindal Andersen til [Claus Deleuran prisen: de nominerede](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

9 Nummer 9 - magasin ...
2517 Synes godt om

Synes godt om side

Del

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9 Nummer 9 - magasin for tegneserier
i søndags

Vi fangede dagens mand i skysovs - [Halfdan Pisket](#) - i Angoulême, dagen efter den store sejr!

NUMMER9.DK

Halfdan Pisket vinder stor p...

Dansker vinder for første gang nog...

SENESTE INDLÆG

6

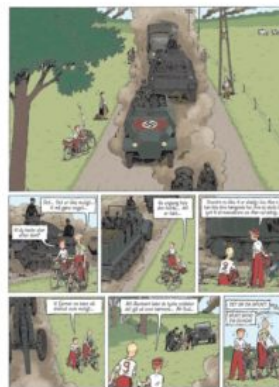
4

Splint i "lageret for usolgte eksemplarer af bladet".

Dertil er resten af albummet spækket med referencer til seriens univers, hvilket helt bestemt kræver en trofast læser for at man får det hele med. Der er gensyn med Grev Champignacs opfindelser Metamol og XII, sammes nevø Aurelius, Myg, Dryptud og i det hele taget en syndflod af bifigurer fra universet. Yoanns tegninger trækker godt nok klart i en moderne retning, men Vehlmanns historier gør, at det nostalgiske kommer i hovedsædet. Vehlmann benytter dog de små korte historier til netop at slå gækken mere løs end vanligt, hvilket klæder makkerparret.

Emile Bravo har nærmest fået sin egen serie i serien. Tidligere har han lavet et enkelt af de såkaldt "ekstraordinære" album, hvor forskellige kunstnere har kunnet prøve kræfter med den klassiske serie. Nu får Bravo hele fire yderligere album, der skildrer Splint under 2. verdenskrig. Det kaldes ikke længere et "ekstraordinært" album, men er omvendt heller ikke nummereret i hovedserien, så om der reelt er tale om en ny parallel serie, fremgår ikke ganske klart.

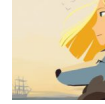
Også Bravo slår på sin vis gækken løs, for han placerer i hidtil uset grad seriens figurer i virkelighedens verden. Hvor tidligere skabere på serien har sendt Splint og Kvik til revolution i Palombia eller andre fiktive konflikter, så er det intet mindre end 2. verdenskrig, der danner rammen om de fire nye album med overtitlen *Håbets tid*, hvis første del hedder *En dårlig begyndelse*. Det skal dog allerede

Halfdan Pisket vinder stor pris i Angoulême

27. januar 2019

0

Festival-forår

26. januar 2019

0

Superhelte-sidekicks med blod og hud: TITANS!

25. januar 2019

0

Muterede spejdere og splatter for børn

24. januar 2019

2

Det ligner ligne claire

21. januar 2019

0

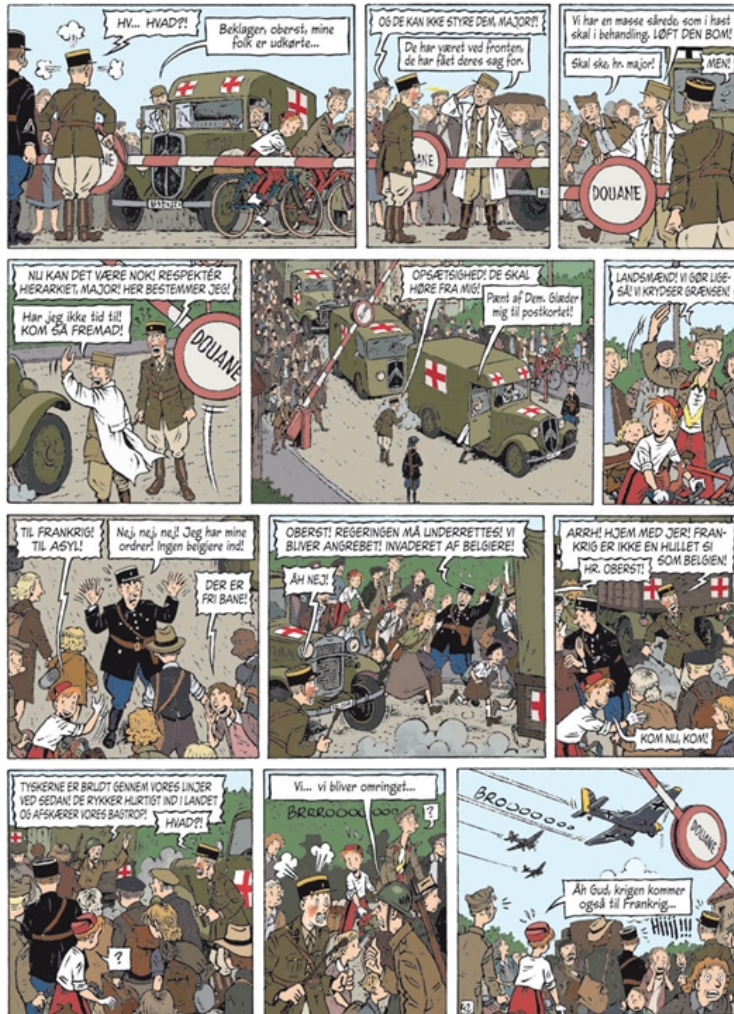
her indvendes, at der ret beset er tale om fem album, da det tidligere nævnte ekstraordinære *Portræt af helten som troskyldig ung mand* er en direkte forløber.

35

At se Splint og Kvik tage del i 2. verdenskrig er lidt af en mundfuld. Allerede i starten af albummet giver en sneboldkamp blandt kvarterets børn en forsmag på den kommende konflikt. På det tidspunkt er Splint også præsenteret som den klassiske helt, der træder i karakter som de svages beskytter. Han er stadig ansat som piccolo på Hotel Moustic, men efterhånden som krigen gør sit indtog i Belgien, kniber det med at få arbejde. Det kniber også med Splints kærlighedsliv, der ellers normalt ikke fylder det store i serien. Men Splints tyske jødiske kæreste med polske aner (fra det "ekstraordinære" album) er fanget i Rusland. Nu frygter han for hendes liv, hvis hun udleveres til Tyskland. Storpolitik gør med andre ord sit indtog i serien, hvilket volder problemer for den sorgløse og impulsive Kvik. "Hvorfor dølen skulle russiske kommunister udlevere en tysk kommunist til nazisterne" er hans kommentar, på trods af han er indrulleret i den belgiske hær. Og alene sådan en replik i *Splint & Co.* må siges at varsle nye tider.

Derfra går det løs med dilemmaer anno 2. verdenskrig. En jødisk-tysk kunstner flygter til Bruxelles, Kvik kaster op da krigens rædsler for alvor gør sit indtog. Frankrig lukker sin grænse mod Belgien med argumentet "Vi kan jo ikke tage imod alverdens elendighed". På den måde sørger Bravo også for at trække klare og relevante paralleller til nutidens konflikter.

44

Frankrig forsøger at holde grænsen lukket for belgiere på flugt fra nazisterne.

Humoren hviler hovedsageligt tungt på Kviks skuldre som den impulsive, naive og ureflekterede modsætning til Splint. Samtidig er det en noget tung cocktail for Bravo at skulle mikse, når verdenskrigen og jødeudryddelsen skal tilsættes humor. At se parodier på Mussolini og mørke, truende nazistiske soldater i Splint & Co. kræver tilvænnning. Tidligere har man jo været vant til parodier over selvhøjtidelige diktatorer i fx Franquins *Ned med diktatoren*, hvor humoren klart var i førersædet. Fournier var vel nok tættest på Bravo, da han inddrog kritik af atomkraft i *Varsleren*, ligesom han helt generelt havde en tydelig venstreorienteret politisk agenda med sine album.

Hos Bravo siger det vel næsten sig selv, at sympatien ligger hos de undertrykte, det vil primært sige Belgien og jøderne. Derudover bliver det næsten trættende, hvor mange gange Splint skal forveksles med Tintin. Selv om det måske er helt på sin plads at inddrage netop Tintin (og dermed indirekte Hergé), når albummet også får rundet Kviks ansættelse på det tyskvenlige dagblad *Le Soir*, hvor Tintin udkom under 2. verdenskrig, noget der efterfølgende gav visse problemer for Hergé. Faktisk bliver Splint også katolsk spejder i *Håbets tid*, hvilket giver ham lejlighed til at gøre grin med den kristne (spejder)tro.

Emile Bravos projekt er imponerende, delvist nyskabende og samtidig tegnet i en rolig og nostalgisk stil holdt i afdæmpede brunlige og grålige nuancer. *Håbets tid* er i sig selv nærmest et dobbeltalbum på sine mere end 80 sider, så det er lidt af en mundfuld, han har kastet sig ud i, og alligevel angiveligt planlægger at være færdig med allerede i år 2020. Godt nok har han ikke turdet tage skridtet fuldt ud og sende Splint som reporter til Rusland anno 2018, hvilket vel ellers havde været helt i Tintins ånd. Men selv om historien er placeret under 2. verdenskrig, er der alligevel klare pointer til nutidig politik. Mikset mellem 2. verdenskrigsrealismen og humoren fra *Splint & Co.*-universet er dog også en vanskelig størrelse at håndtere. Måske det hele ender i den helt

store, nyskabende forløsning for den 80-årige tegneserie, det er bare ikke entydigt endnu. Derfor forholder jeg mig retten til i skrivende stund at være skeptisk optimistisk på Emile Bravos vegne for, hvorvidt projektet vil lykkes.

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

André Franquin, Emile Bravo, Fabien Vehlmann, Forlaget Cobolt, Fournier, Hergé, Splint og Co, Tintin, Yoann

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Morten Tjalve

FORRIGE ARTIKEL

[Werner Wejp-Olsen 1938-2018](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Horneman og de gode ben](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Vil den rigtige Blueberry rejse sig?

11. januar 2019 af [Morten Tjalve](#)

0

Lucha Comico om Tillie Walden

9. december 2018 af [Michael Lindal Andersen](#)

0

1 KOMMENTAR

Carsten Søndergaard on 27. November 2018

[Reply](#)

Der er ikke noget at sige til, at anmelderen funderer over, hvorvidt "Håbets tid" er en "serie i serien", et "ekstraordinært album" eller en ny "parallel serie".

Faktisk ER der ikke længere nogen "serie". Forstået som den klassiske, løbende, nummererede serie, der har været lavet siden 1938 af Rob-Vel (& Jijé), Franquin, Fournier, Tome & Janry og Yoann & Vehlmann. Derfor er der heller ikke længere noget, man vil kunne kalde for "hovedserien". Og faktisk har "hovedserien" ikke eksisteret siden 2016, idet Splint & Co.-album 55, "Spirillens vrede", var det sidste album i klassisk forstand.

At "Splint & Co. slår gækken løs!" på dansk er blevet nummereret 56, er lidt af en tilsnigelse. I Belgien er det ikke album 56, men "sær-album 5". Men eftersom "sær-album" 1-4 ikke umiddelbart skal udkomme på dansk (fordi deres indhold allerede findes i forskellige samlebinder), OG fordi dette femte